

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Bibliotheca Rhetorum

In quo Causae Forenses, Liber Epistolarum, Liber Fabularum, Et
Oratiunculae

Le Jay, Gabriel François

Ingolstadij, 1726

Pro Thesi D. Jacobi Chauvelin de Beauseiour.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71049](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71049)

A L I A

*Pro Thesi D. Jacobi Chauvelin De
Beaufejour.*

Acturus hodie tecum contra mentis huma-
næ *spiritualitatem*, quam vocant, cujus &
præsidio fretus ejusdem mentis immor-
talitatem defendis; unum, ut fatear quod res est,
sentio argumenti genus, à quo non mediocriter
pertimescendum mihi sit. Neque enim argumen-
tum illud aut petitum est extrinsecus, aut de-
promptum Philosophorum è scholis, quod in-
fringi rationibus, aut saltem infirmari posse vi-
deatur. Imò video tam fore planum illud ac
plausibile, ut omnium feriat oculos, & nullum
ambiguitati relinquat locum. Quid multa? Aliud
etiam adversario tuo incommodum impendet,
quòd argumentum illud semper habeas ad ma-
num; quod in te ipso positum sit; quòd ab eo-
dem abstinere non sustineas. Vide ergo, quàm
iniquis ego conditionibus ad certandum acce-
dam, cui cum hoste tam egregiè comparato di-
micandum incumbat. Tamen si velles in hac
concertatione nostrâ, ubi de spiritali animâ con-
troversia instituenda est, hoc indulgere mihi, ut
ad decidendam ejusmodi quæstionem de te ipso
conjectura non fieret, tibi ultrò volensque per-
miserim, ut in reliquis rationum momentis li-
berius excurras. Nam quo probare apud eum
pacto aggrediar animam non esse spiritalem, in
quo spiritus tam purus, tam vividus est, nihil ut à
corporeæ molis societate ac contagione patiatur?
qui

qui

qui tam acutum cernit in rebus, nihil ut abstrusum ipsi, nihil implicatum, nihil invidium occurrit. Fuit enim vel à teneris fortunata præstantissimæ tuæ mentis conditio, Nobilissime Adolescens, ut ipsius pueritiæ ignoraret tenebras, & supra sortem ætatis altum nescio quid ac sublime saperet. Hinc tot palmares laureæ, quas in hac ingeniorum palæstrâ tam constanter messuisti, ut multiplicem certaminum tuorum varietatem victoriarum ac triumphorum numero metiri possis.

Quamquam hæc est nobilissimæ familiæ tuæ ingenita laus, quam hæreditario jure tibi vindicas, ut ingeniorum ferax in primis audiat. Habes scilicet in illustrissimo Parente, præter cæteras, quibus abundat, animi dotes, auream morum probitatem, sincerum pietatis studium, spectatam in judiciis æquitatem, charitatem in propinquos, in amicos fidem, constantiam in laboribus, in perfungendo magistratu vigilantiam; habes, inquam, uberrimos diuissimi ingenii fontes, unde locupletes ad te rivuli jugiter promanant. Habes in amatissimo Patruo parentem alterum, qui, dum abest, ille gravioribus pro Regis Regniq[ue] gloriâ negotiis distentus, piam tibi sollicitudinem impendit, & insitos bonæ mentis igniculos omni ope ac studio fovet, alit, inflammat. Imò familiaris est ingenii gloria nomini illi quod geris. Testis egregius ille vir, * & omni prædicatione major, cujus suavissimam hodièque memoriâ provinciam, quibus tot annos præfuit, recolunt; quem Consistoriani Committes singulari præditum sapientiâ venerantur, & amant multò magis devotissimâ in omnes voluntate conspicuum. Testes ejusdem liberi parenti simillimi; quorum Alterum Gallia tota respexit perfectum omni laude & cumulatam sine rivali

* D. Chauvelin Consistorianus Comes.

rivali Oratorem; eundem præmaturo raptum funere lugere etiamnum non desinit. Alterum jam plaudebat sibi stimulis paribus ac præidiis ad fratrem decus festinantem, nisi majoribus pro publicâ re obeundis muneribus servaretur.

Sed nã ego lævus, qui diutiùs istis immorer, unde gravius causæ illi, quam tuendam suscipio, detrimentum accedat. Quare, &c.

A L I A

Pro Thesi D. Nicolai Le Breton.

FAustum habes hodiernæ concertationis augurium, Adolescens ingeniose, cui semel atque iterum tam feliciter præluseris. Testis ego palmarum tuarum, & congressus tecum in Philosophico stadio novi, quibus ad certandum denuð præidiis instructus accedas. Verùm tam bene comparatus ad rem gerendam viriliter, & dignos ingenio tuo, dignos eruditione plausus promerendos, utri plus debes, Naturæ an Arti? Equidem novimus quàm acrem ingenii vim, quàm capacem eruditionis bonæ, quàm patientem culturæ liberalis animum nactus fueris; sic ut arrisisse tibi Naturâ benignior, & tanquam parens optima carum inter ceteros alumnorum fovisse amicis videri possit. Tamen, mihi crede, habes unde institutioni, quam sortitus es, gratuleris impensis, qui Parentem optimum juventutis tuæ doctorem ac magistrum inveneris. Sobolis ille amantissimus non te alienis educandum manibus, aut liberalibus disciplinis informandum tradidit.

Ipsè